Os Máis Vendidos

Ficción

1. Sempre me matan.
Alfredo Conde. Ir Indo.

2. A praia de Lastros.
Manuel de Valle-Inclán. Edicións Positivas.

3. Polas inmensas y alleas fortunas.
Laura Caveiro. Xerais.

4. Contos do camiño e da rúa.
Otero Pedrayo. Galaxia.

5. Arraianos.
X. Luis Méndez Ferrín. Xerais.

Ensaio

1. A xeración Nos.
Victorino Pérez Prieto. Galaxia.

2. Guía de espacios naturais de Galicia.
Varios autores. Galaxia.

3. Estructura social e política lingüística.
Rafael Ninyoles. Ir Indo.

Librerías: El Corte Inglés (Vigo y La Coruña). Arenas (La Coruña). Stylo (Orense). Souto (Lugo). Follas Novas (Santiago). Cervantes (Vigo).

•• Premios ••

A Fundación Caixa Galicia-Claudio San Martín e o xornal *El Progreso*, de Lugo, convocaron a décima edición do premio literario Anxel Fole para o que se establece un premio único dun millón de pesetas en metálico. A este certame poderán optar tódalas persoas que o desexen, con traballos en galego ou en castelán, inéditos e dunha extensión máxima de cen folios mecanografados a dobre espacio e referidos a calquera aspecto da vida ou da obra do periodista lucense Aureliano José Pereira de la Riva.

Os orixinais presentaranse por cuadriplicado nas obras sociais que Caixa Galicia ten nas principais cidades galegas e en Madrid. O prazo de admisión de traballos remata o 31 de marzo do vindeiro ano. O premio será fallado en Lugo na primeira quincena de maio do ano que vén, coincidindo co cabodano de Anxel Fole.

•• Corte e confección ••

Manuel Rivas

«Galicia está infantilizada por un ogro filantrópico»

María Xosé Porteiro

Empezou a escribir (*en ciclostyl*) cando estudiaba no Instituto de Monelos sendo moi novo e sempre en plan impertinente, levando a [illegible] porque «escribir é moverse no terreo da [illegible] porque estás vivo mentres non aceptas [illegible] coleccionista de algo, nin que te convertas [illegible] eres maduro. Por encima diso hai que procurar manter a cabeza chea de paxaros». Con esta filosofía por bandeira, Manuel Rivas [illegible] iniciativas no eido da comunicación [illegible] en Galicia: *Loia*, feita dende Madrid, [illegible] unha bandeirola con [illegible] xeracional con xente como Antón Patiño, [illegible] Reimundo Patiño [illegible], que Rivas [illegible] ó Barco [illegible] algo máis da un [illegible]; *Mancomún*, «un intento serio de manter un periodismo alternativo»; *Radio As Mariñas*, primeira radio libre en Galicia «que durou unha hora porque vinte jeeps do Goberno Civil foron para pechala», e nestes [illegible], *Luzes da Galiza*, «unha experiencia similar á de *Loia*, vitalista, de intercambio e resumo de experiencias, pero tamén é como feita a ciclostyl na escuridade e cando podemos». Segue sendo «novo» porque aínda lle faltan uns aniños para chegar ós corenta, pero viviu experiencias propias de xeración anterior á súa: «os rapaces dinme que parezo un vello contador de historias».

Coa linguaxe poética vertida no seu último libro *Costa da Morte blues* (Ed. Xerais, 1995), con- [illegible]

valente do universo». As ilustracións [illegible] crean unha atmosfera especial. «É coma se o libro tivera dentro a néboa, as [illegible], as pedras...». Da fortuna da súa faceta [illegible] as traduccións de *Un millón de vacas* ó inglés, alemán, sueco [illegible] Eusebio [illegible] cluído pola crítica [illegible] da modernidade, [illegible] que [illegible] bastante [illegible] á hora de situar o que algúns [illegible] terpretado pola [illegible]. O [illegible] Xurxo Souto [illegible] que [illegible] xico. O que [illegible] é que [illegible] galega vive [illegible] especial: está [illegible] mentar unha [illegible] compañeira dentro da [illegible] útil para [illegible] está pasando». Son xente como [illegible] Cid Cabido. «Con [illegible] e visión profunda do mundo [illegible] unha visión positiva que [illegible] se [illegible] do [illegible] expresivas [illegible].

Dende [illegible] realidade galega [illegible] m[illegible] evit[illegible] pen[illegible] [illegible] Galicia está infantilizada [illegible] poder [illegible]». É unha [illegible] pregunta: ¿Vai Manolo Rivas camiño de *santón*?: «creo que non. O chaval do ciclostyl vaime salvar».